

De Probatis|| Sanctorvm|| Historiis

Partim|| Ex Tomis Aloysii Lipoma-||ni, Doctissimi Episcopi, Partim Etiam||
Ex Egregiis Manuscriptis Codicibvs, Qvarvm permultæ antehàc nunquàm
in lucem prodière

Complectens Sanctos Mensivm || Ianvarii Et Febrvarii

Surius, Laurentius

Coloniae Agrippinae, 1576-

VD16 S 10258

De S. Celerino & focijs eius martyribus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77365](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-77365)

episcopus ab Apostolo Christi tanta esset tormenta plagasque perpeffus, extimuit multum, atque anathematizato omni idololatriæ cultu, abdicato connubio non legitimo, suscepit fidem Christi, & baptizatus, ecclesie rebus, quantum valuit, in omnibus consulere ac fauere curauit. Misit etiam in Galliam, & reuocauit Mellitum & Iustum, eosque ad suas ecclesias liberè instituendas redire precepit. Qui post annum, ex quo abierant, reuersi sunt: & Iustus quidem ad ciuitatem Roffi, cui prefuera, redijt: Mellitum verò Londonienses episcopum recipere noluerunt, idololatriæ pontificibus magis seruire gaudentes. Non enim tanta erat ei, quanta patri ipsius, regni potestas, vt etiam nolentibus ac contradicentibus paganis antistitem suæ possèt ecclesie reddere. Veruntamen ipse cum sua gente, ex quo ad Dominum cõuersus est, diuinis se studuit mancipare preceptis. Denique & in monasterio beatissimi Apostolorum principis, ecclesiam sanctæ Dei genitricis fecit, quam consecrauit archiepiscopus Mellitus.

Ex cap. 7. Hoc enim regnante rege, beatus archiepiscopus Laurentius regnum cęleste conscendit, atque in ecclesia & monasterio sancti Apostoli Petri, iuxta predecessorem suum Augustinum sepultus est, die quarto Nonarum Februariarum.

DE S. CELERINO ETC. EX EPISTOLIS
BEATISSIMI CYPRIANI EPISCOPI ET MARTYRIS.

EST LIB. 4. EPISTOLA 5.

Cyprianus presbyteris, & diaconibus & plebi vniuersæ fratribus salutem.

3. FEBRVAR.

Gnoscenda & amplectenda sunt, fratres dilectissimi, beneficia diuina, quibus Ecclesiam suam Dominus illustrare temporibus nostris & honestare dignatus est, commeatu dādo bonis confessoribus suis, & martyribus gloriosis: vt qui sublimiter Christum confessi essent, Clerum postmodum Christi ministerijs Ecclesiasticis adornarent. Exultate itaque & gaudeat nobiscum, lectis literis nostris, quibus ego & collegæ mei, qui presentes aderāt, referimus ad vos Celerinum fratrem nostrum, virtutibus pariter & moribus gloriosum, Clero nostro non humana suffragatione, sed diuina dignatione coniunctum: qui cum consentire dubitaret Ecclesie, ipsius admonitu & hortatu in visione per noctem compulsus est, nè negaret, nobis suadetibus: cui plus licuit, & coëgit, quia nec fas fuerat, nec decebat sine honore Ecclesiastico esse, quem sic Dominus honorauit cęlestis gloria dignitate. Hic ad

Fortitudo
S. Celerini.

temporis nostri prælium primus, hic inter Christi milites antesignanus, hic inter persecutionis initia feruentia cum ipso infestationis principe & authore congressus, dum inexpugnabili firmitate certaminis sui aduersarium vincit, vincendi ceteris viam fecit, non breui compendio vulnerum victor, sed adherentibus diu & permanentibus pœnis longæ colluctationis miraculo triumphator, per decem & nouem dies custodia carceris septus, in neruo ac ferro fuit: sed posito in vinculis corpore, solutus ac liber spiritus mansit. Caro famis ac sitis diurnitate contabuit, sed animā fide & virtute viuentem, nutrimentis spiritalibus Deus pavit. Iacuit inter pœnas pœnis suis fortior, inclusus in cludentibus maior, iacēs stantibus celsior, vincientibus firmior victus, sublimior iudicantibus iudicatus. Et quantum ligati neruo pedes essent, calcatus serpens & obtritus & victus est. Lucent in corpore glorioso clara vulnerum signa, eminent & apparet in neruis hominis ac membris, longa tabe consumptis, expressa vestigia.

Dies nouen
decim in
neruo & fer
ro est.

Iohan. 20.

Sunt magna, sunt mira, quæ de virtutibus eius ac laudibus fraternitas audiat. Et si aliquis Thomæ similis extiterit, qui minus auribus credat, nec oculorum fides deest, vt quis quod audit, & videat. In seruo Dei victoriam gloria vulnerum fecit, gloriam cicatricum memoria custodit. Nec rudis iste aut nouus est in Celerino charissimo nostro titulus gloriarum: per vestigia cognationis suæ graditur, parentibus ac propinquis suis honore consimili diuinæ dignationis æquatur. Auia eius Celerina iam pridem martyrio coronata est, item patruus eius & auunculus, Laurentinus & Ignatius, in castris & ipsi quondam secularibus militantes, sed veri & spiritales Dei milites, dum diabolum Christi

Celerina.

Laurētini.
Ignatius.

in confessione prosternunt, palmas à Domino & coronas illustri passione meruerunt. Sacrificia pro eis semper, vt meministis, offerimus, quotiès martyrum passiones & dies anniuersaria commemoratione celebramus. Nec degener ergò esse, nec minor poterat, quem sic domesticis exemplis virtutis ac fidei prouocabat familia dignitas & generosa nobilitas. Quòd si in familia seculari prædicationis & laudis est, esse patritium: quanto maioris laudis & honoris est, fieri in cælesti prædicatione generosum? Non inuenio, quem beatiorem magis dicam, vtrumne illos de posteritate tam clara, an hunc de origine gloriosa: ità æqualiter apud eos recurrit & com meat diuina dignatio, vt & illorum coronam dignitas sobolis illustret, & huius gloriã sublimitas generis illuminet.

Hunc ad nos, fratres dilectissimi, cum tanta Domini dignatione venientem, testimonio & miraculo eius ipsius, qui se persecutus fuerat, illustrem, quid aliud, quàm super palpitem, id est, super tribunal Ecclesiæ oportebat imponi, vt loci altioris celsitate subnixus, & plebi vniuersæ pro honoris sui claritate conspicuus, legat præcepta & Euangelium Domini, quæ fortiter ac fideliter sequitur: vox Dominum confessã, in his quotidie, quæ Dominus locutus est, audiatur? Viderit, an sit vltior gradus, ad quem profici in Ecclesia possit. Nihil est, in quo magis confessor fratribus proficit, quàm vt dum Euangelica lectio de ore eius auditur, lectoris fidem quisquis audièrit, imitetur. Iungendus in lectione Aurelio fuerat, cum quo & Domini honoris societate coniunctus est, cum quo omnibus virtutis & laudis insignibus copulatus est. Pares ambo & vterque consimiles. In quantũ gloria sublimes, in tantũ verecũdia humiles: quantũ diuina dignatione promoti, tantum sua quiete & tràquillitate submissi, & virtutum pariter & morum singulis exempla præbentes, & congressioni & paci congruentes: illic robore, híc pudore laudabiles. In talibus seruis lætatur Dominus. In eiusmodi confessoribus gloria- tur, quorum secta & conuersatio sic proficit ad præconium gloriæ, vt magisterium ceteris præbeat disciplinæ. Ad hoc eos Christus esse híc in Ecclesia diu voluit, ad hoc de media morte subtractos, quadam dixerim resurrectione circa eos facta, incolomes reseruauit: vt dum nihil in honore sublimius, nihil in humilitate submissius à fratribus cernitur, hos eisdem fraternitas sectata comitetur. Hos tamen lectores interim constitutos sciatis, quia oportebat lucernam super candelabrum poni, vnde omnibus luceat: & gloriosos vultus in loco altiori constitui, vbi ab omni fraternitate circumstante conspecti, incitamentum gloriæ videntibus præbeant. Ceterum presbyterij honorem designasse nos illis iam sciatis, vt & sportulis iisdem cum presbyteris honorentur, & diuisiones mensuratas æquatis quantitibus partiantur, sessuri nobiscum prouectis & corroboratis annis suis: quanuis in nullo minor possit videri ætatis indole, qui consummauit ætatem gloriæ dignitate. Opto vos, fratres charissimi ac desideratissimi, semper benè valere.

Nota de sacrificijs & diebus cælestibus martyrum.

Matth. 5.

VITA ET MARTYRIUM SANCTI ET GLORIOSI MARTYRIS BLASII, EPISCOPI

Sebastæ & sociorum, auctore Simeone Metaphraste.

Vo tempore vigeat cultus simulacrorum, & multi homines adorabant signa & res creatas, tunc etiam florebat fides omnium sanctorum, cum quibus fides quoque sancti & gloriosi martyris Blasii. Hic ergò sanctus & venerandus vir Blasius, cum toto tempore vitam egisset mansuetam & mitem, sicut scriptum est in Iob, erat innocens, inculpatus, verus, pius & religiosus, abstinens ab omni opere malo. Quamobrem propter puram vitam & quæ nulli affinis erat reprehensionis, qui in ciuitate Sebastæ Cappadociæ erant fideles, eum creauerunt Episcopum. Is autem profectus in montem, qui dicitur Argeus, habitabat in spelunca, feræque ad eum conueniebant, & ab eo benedicebantur: & si contigisset vnã ex eis incidere in eius meditationem, tanquàm ratione præditæ, expectabant ad speluncam, & nisi imposuisset eis manus, eas benedicens, à sancto minimè recedebant.

3. FEBRUAR.
Per antiquum
Martyrologium
Romanum.
Itemque Vsu
ardus & Ado
cum habet
15. Februarij
in antiquis
MS. externis
pluribus.
Iob 1.
Matth. 5.
Degit in
spelunca.